

URSULA HIRSCHMANN

De la Ventotene la Europa

Stânga: Document de identitate al Ursulei Hirschmann (1940). HAEU, AS 210
Dreapta: Carte poștală din Ventotene. HAEU, fondo Ernesto Rossi

“Noi, deșzărăcinații Europei, cei care «ne-am schimbat țara mai des decât pantofii» - după cum spunea Brecht, un reprezentant al deșzărăcinării - nu avem altceva de pierdut într-o Europă unită decât propriile noastre lanțuri. Acesta este este motivul pentru care ne declarăm federaliști.”

Ursula Hirschmann, *Noi senzapatria/Noi, cei fără patrie*, Il Mulino, 1993.

José Manuel Barroso (Portugalia)

Președintele Comisiei Europene în perioada 2004 - 2012
HAEU, INT 798

All the governments wanted the more important portfolios. And they were not sending [...] women. And in fact, I wanted to have at least 9 or one third [...] I had to push the governments to send me women as candidates. [...] but at the end we've got it.”

Gianluigi Valsesia (Italia)

Înalt funcționar al Uniunii Europene în perioada 1962 - 2001
HAEU, INT 288

“Et l'on devait faire tout ce qui est possible pour augmenter les taux de [la] présence [féminine] qui étaient à l'époque extrêmement marginaux par rapport à la présence masculine au sein des services communautaires.”

Ascultați!

Ursula Hirschmann
(1913, Berlin 1913 - 1991, Roma), activistă, militantă antifascistă și susținătoare a federalismului european. A fost implicată în circulația clandestină a Manifestului de la Ventotene în timpul războiului și a organizat prima întâlnire a Mișcării Federaliste Europene în 1943. În anii '70, a fost implicată în organizarea grupului „Femeile pentru Europa”.

Ursula Hirschmann a fost căsătorită cu Altiero Spinelli, pe care l-a cunoscut la Ventotene. Fusesse căsătorită anterior cu Eugenio Colomi, care a fost ucis în timpul războiului.

Altiero Spinelli în cadrul unei conferințe (Anvers, 1972).
HAEU, AS 294 - Photo: Unknown

1950 > 2020

9 mai 2020

Femeile și EGALITATEA ÎN DREPTURI în Europa

În 1976, hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene în cazul Defrenne vs. Sabena a stabilit că principiul egalității privind remunerarea va trebui să aibă efect direct în ordinea juridică a statelor membre.

Ascultați!

Jacqueline Nonon (Franța)

Înalt funcționar al Comisiei Europene în perioada 1958 - 1980
HAEU, INT 226

“Je me suis trouvée à la tête d'un groupe de travail qu'on a baptisé le groupe AD HOC pour l'égalité des femmes et c'est de là qu'est partie la législation.”

Sus, de la stânga la dreapta: Afiș în cadrul campaniei preelectorale a socialiștilor europeni, adresat femeilor din Europa (1994). HAEU, NDG 165; Afișul expoziției “Europa este femeie” (Milano, ianuarie-februarie 1989). HAEU, FDLV 71; Hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 8 aprilie 1976 în cazul *Gabrielle Defrenne vs. Societatea anonimă belgiană de navigație aeriană Sabena*. [Case 43/75]. HAEU, CJUE 412

Jos: Afiș al Parlamentului European privind alegerile europene (1992). HAEU, NDG 58

EGALITATEA DE GEN

reprezintă o temă relevantă a ultimelor decenii, dar și un etalon de măsură a calității unei societăți democratice. Instituțiile europene au jucat un rol semnificativ în promovarea tratamentului egal al bărbaților și femeilor pe piața muncii și în reprezentarea egală în procesul decizional. Departe de a fi realizată pe deplin, egalitatea în drepturi și oportunități dintre bărbați și femei reprezintă în continuare o provocare pentru guvernele și societățile din cadrul Uniunii Europene.

FAUSTA DESHORMES LA VALLE

Activistă europeană pentru drepturile femeii-

Fausta Deshormes La Valle (1927, Napoli -2013, Roma) a fost o jurnalistă angajată în problematica europeană. În 1976, a fost numită șefa Oficiului de Informare pentru Femei, înființat de Comisia Europeană. A fost autoarea a numeroase inițiative privind implicarea femeilor în dezbaterile privind egalitatea de gen și integrarea europeană.

Fausta Deshormes La Valle a susținut publicarea revistei „Women of Europe/Femeile Europei” (1977-1991), pentru a oferi femeilor din Comunitatea Europeană posibilitatea de a se exprima.

Coperta buletinului „Femmes d'Europe/Femeile din Europa”, nr. 14, martie/aprilie 1980. HAEU, FDE 389

De la stânga la dreapta: Fausta Deshormes La Valle în biroul său de la Comisia Europeană (cca. 1979). HAEU, FDLV 70 - Photo: Unknown; Fausta Deshormes La Valle la o întâlnire a redactorilor-șefi din presa pentru femei (aprilie 1978). HAEU, FDLV 70 - Photo: Unknown; Afiș despre primele alegeri europene. HAEU, CS 54

“Este adevărat, am trăit într-un vid, nimeni nu s-a ocupat de noi, dar chiar în asta a constat puterea noastră. Așa cum a fost și atunci când m-am ocupat de Serviciul de Informare pentru Femei.”

HAEU, INT 726 (Fragment de interviu tradus din limba franceză)

SIMONE VEIL

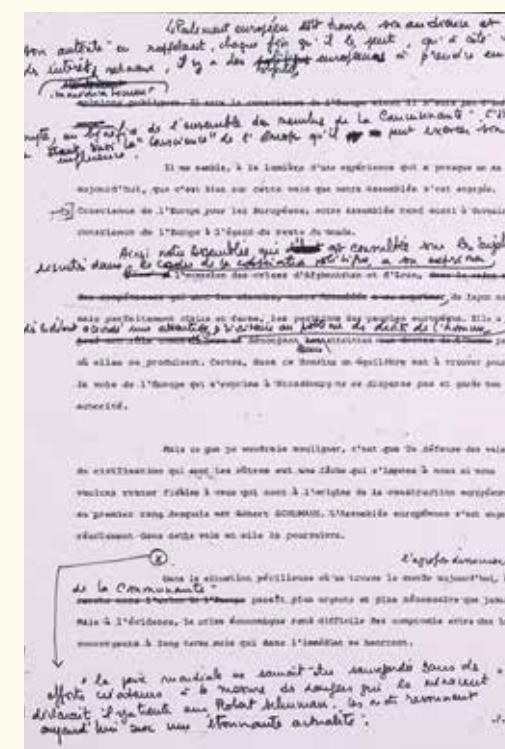
O femeie lider al Parlamentului European

Simone Veil (1927, Nisa - 2017, Paris), avocat și politician francez, ministru al sănătății și membru al Consiliului Constituțional din Franța. Supraviețuitoare a lagărului de concentrare de la Auschwitz - Birkenau, a fost aleasă pe 17 iulie 1979 Președintă a Parlamentului European, pentru prima oară prin alegeri directe.

Sus: Simone Veil în Parlamentul European (17 iulie 1979). HAEU, UEF 229 – Photo: Unknown

Dreapta: Fragment cu note manuscrite din discursul președintei Parlamentului European, Simone Veil, la Mișcarea Europeană, cu ocazia sărbătorii celei de-a 30-a aniversări a Declarației Schuman (9 mai 1980). HAEU, PE1 23056

Priviți!

Alegerea Simonei Veil ca Președintă a Parlamentului European (17 iulie 1979)
© European Union 2019

“Le Parlement Européen, maintenant élu au suffrage universel est désormais porteur d'une responsabilité particulière. Et pour relever les défis auxquels l'Europe est confrontée, c'est dans trois directions qu'il faudra l'orienter, l'Europe de la solidarité, l'Europe de l'indépendance, l'Europe de la coopération.”

După Simone Veil, Nicole Fontaine a fost cea de-a doua femeie aleasă ca Președintă a Parlamentului European (1999).

Nicole Fontaine
© Communautés européennes 1999

